## 126. ԼՈԽ ՄԻՆ ՋԻԲԻԼ ՉԻ՞...

*Մին օր շահը շորերը փոխած, քյինամ ա տըեսնում մին տըեղ իրեք ախպըեր վըեննը կացած, [illegible]ից ըն անում։ Մին Թաքում տըեղա անչուկ ա օնում։ Մըեծ ախպըերն ասում ա.—Ես ըստուծանա կօղըեմ շահն ինձ էնքան փող տա, վըեր կարըեմ էրկու ըտըժանըե տոն շինիմ, մին քանի տարըե մըրԹըվարի ապրըեմ։ Մաչնակն էլ ասում ա.—Ես էլ ըստուծանա կօղըեմ, վըեր շահն ծիրծն կուճուր կնեգլը մենակ մին քչեր ինձ տա։ Կուճուր ախպըերն էլ ասում ա.—Ես էլ ըստուծանա կօղըեմ, վըեր իմ լե՛զին մին արշին էրկան ինի։*

*Շահը եռ ա տըեռնում քյինամ, էքյսի օրը ծիրծն շուրըերավը կյամ էտ իրեք ախպորցը կոչտը, ասում.—Ըրկըե հու հինչ խոսալ ա, վըեր դ՛ուզը չըսեցեք, ծըեզ լոխճինին էլ կախ ըմ տըլական։ Մըեծ ախպըերն ասում ա.—Ես խատի պեն ըմ ասալ։ Շահը Թա՛ լա՛վ, քու ասածըտ ըըըե։ Մաչնակը մխըրե լե՛զին կապ ա ինգյում, բայց էլլա ասում ա, Թա խատի չըմ ասալ։ Շահը Թա՛ լա՛վ, քու ասածըտ էլ ըըըե։ Կուճուր ախպըերն էլ ասում ա.—Ես էլ ասալ ըմ ըստուծանա կօղըեմ, վըեր իմ լե՛զիս մին արշին էրկան ինի։ Շահը Թա՛ պա էտքան էրկան լե՛զին կախ տուված հինչ պիտի անըես։ Տա ասում ա.—Մին փիս խոսկը մինչև մին ճունդան էն մին ճոնդը հըսնըելը կըփո՛չմանիմ, եռ տանըեմ ծիրան տըեղը։*

Շահն էլ ասում ա.—Վըեր տու էտքան խըելունք ըս, եք քեզ տանըեմ իմ պալատըս վեզիրներըեն մըեծը տինիմ։

Տրանա ետը շահը տըեղատ եա ա տըեռնում։ Կուճուր ախպըերը ղարուլ ա անում, քյինում շահըեն պալատը, մըեծ ախպորն էլ շահը շատ փող ա տամ, քյինում ա ուրան հիտե մըեծ տոն շինում, մաշնակ ախպորն էլ ղարկում ա կուճուր կնգանը կոշտը, փըսպարում, թա դը՝ խատի պեն կա, էս քշեր էտ տղան քշտիտ պիտի մնա։

Մաշնակ տղան վըեր քյինում ա շահըեն կնգանը կոշտը, կընեգյը պիրծում ա մին քանի ծծւ խփում, ճոկ-ճոկ ըըընգյնըեն անում, տինում էտ տղըեն ըռաշին։ Տղան կծըմծըր ծում կոտրում ա, մխըըե օտում, թաքավըեըեն կնեգյը թա՝ էն մին էլ կոտըըե կեր։ Տա էն մինն էլ ա կոտրում, վըեր մխըըե օտում ա, թա՝ էն մինն էլ։ Վերջը, լոխճինին համն օնում ա, թաքավըեըեն կնեգյն ասում ա.—Ծոնվանցը համըեն մաշին թափավուտ կա՞ր։ Տղան թա՝ չէ՛։ Տրա կլխըեն թխում ա, ասում.—Շոն, շան տղա, վըեր թափավուտ չի կա, ուրիշին կնեգյը հունց կա՞րող ա քունան լավ ինի, լոխ մին գիբիլ չի՞։ Նորից կլխըեն թխում ա, տոռնը պեց անում, հըըե անում։